

7 И не самъ съ пришествіе то мѠ, но и съ оутѣшеніе то, съ което се е оутѣшилъ отъ васъ, като ни приказа голѣмо то ваше желаніе, ваше то плаканіе, ваша та ревность (която имате) за мене, щото іоше повече се възрадовахъ.

8 Защото, ако и да вы wskорвихъ съ писмо то ми, не раскаювамсе, ако и да се раскаювахъ (перво); защото гледамъ, че онова писмо, ако и за мало време, (обаче) вы wskорби.

9 Сега се радвамъ, не защото се wskорвихте, но защото се wskорвихте, за да се покаете: понеже се wskорвихте по Бога, щото немате отъ насъ никаковъ вредъ.

10 Защото скорбъ та (която кыва) за Бога, производи (такова) покаяніе, което води къ спасеніе то, и за което се никой никога не раскаюва: а скорбъ та за тоа мѠръ производи смърть.

11 Защото, ето това само то, щото се wskорвихте по Бога, колко оусердіе произведе въ васъ! Какво извиненіе! какво негодованіе (на връхъ оногова, който евиноватъ)! какво страхъ! какво желаніе! каква ревность! какво (немѠ) отмщеніе; вые совсемъ токазахте себе си че сте чисти въ таа работа.

12 Яко ви и писахъ прочее (така), не ви писахъ заради оногова, който е сотворилъ обидата, нито заради оногова комѠто

е сотворена обидата, но за да бъде ябно предъ бога наше то оусердіе; което имате за васъ.

13 За това се оутѣшихме за ваше то оутѣшеніе: а іоше повече се възрадовахме за радостъ та Тітова, защото е оуспокоенъ былъ неговъ ДѠхъ отъ сички те васъ.

14 Понеже, ако нѣщо мѠ самъ се похвалилъ за васъ не самъ се засрашилъ: но какво то сме гороборили вамъ за сичко истина та, така и похваленіе то наше (за васъ) предъ Тіта, бъде истинно.

15 И онъ вы сега іоше много шбыва, като споменѠва ваше то послѠшаніе, и какво сте го прѠали со страхъ и съ трепераніе.

16 Радвамсе прочее, защото за сичко нѣщо дерзновеніи можемъ да се зложимъ за васъ.

ГЛАВА 8.

И шбавлаваме ви, братіе божіа та благодать която се е показала въ церкви те Македонски.

2 Защото со сички те много-различни кѣды които са претерпѣли радость та имъ е преизобилна, и съ сичка та нишна дѠвока шромашѠа, издедали са преизобиланъ богатство то на простота та си.

3 Защото они споретъ сила та си, (но) и по вече отъ сила та си (дѠз свидѣтелстввамъ) быдохъ довероволни.